

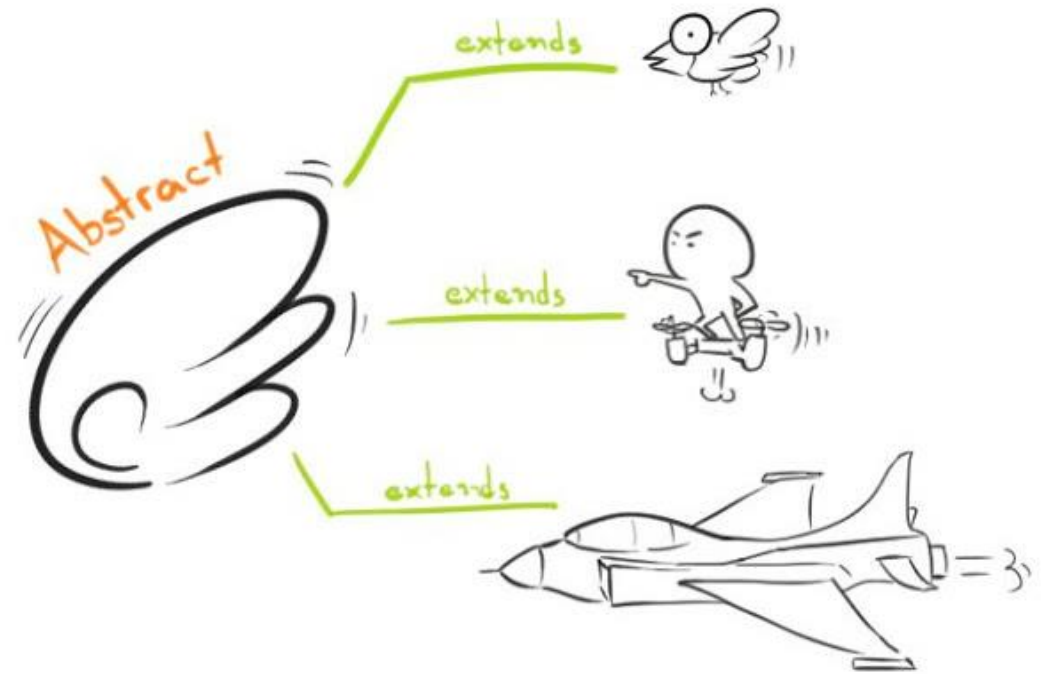
แนวคิดเชิงวัตถุ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ ช่อเหมือน (tko@webmail.npru.ac.th)

สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เนื้อหาการเรียนรู้

- แนวคิดเชิงวัตถุ
- ตัวแทนวัตถุ
- ความสัมพันธ์เชิงวัตถุ
- มุมมองแบบนามธรรม
- ขอบเขตของปัญหาและความต้องการ
- การวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุ
- แนวคิดการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ

แนวคิดเชิงวัตถุ

- เทคนิคการจำลองสิ่งต่าง ๆ ด้วย “วัตถุ”
- แจกแจงรายละเอียดและอธิบายความสัมพันธ์ของเหตุการณ์
- แบบจำลองหรือต้นแบบ
- มุมมองแบบนามธรรมในการจำกัดรายละเอียดของวัตถุ
- นิยามคลาส เพื่อใช้เป็นตัวแทนหรือตัวแบบของวัตถุ
- โครงสร้างหรือแบบจำลองในการพัฒนาซอฟต์แวร์

(abstract)

(model)

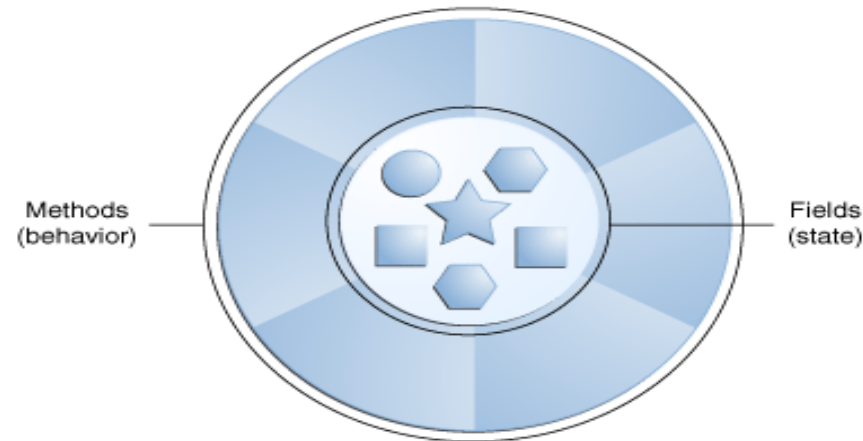
(class)

(object)

(software)

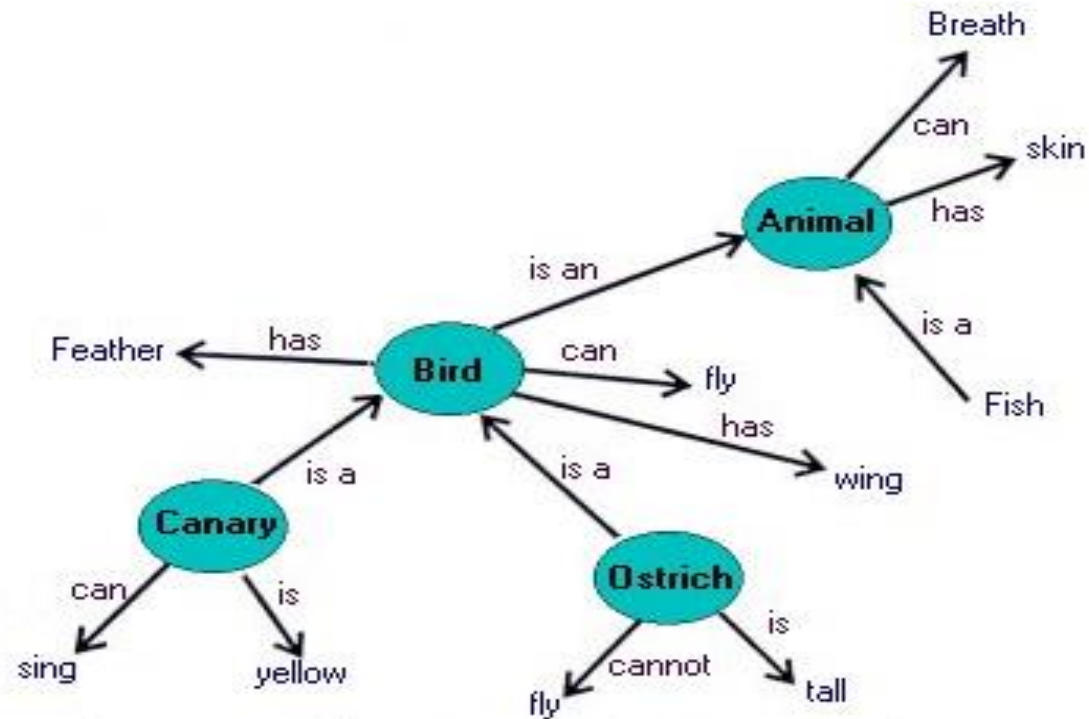
ตัวแทนวัตถุ

- การพัฒนาซอฟต์แวร์และการสร้างออบเจกต์ที่ใช้เป็นตัวแทนของสิ่งต่าง ๆ
- ชนิดข้อมูลแบบนามธรรม
 - สถานะหรือคุณสมบัติ (property)
 - พฤติกรรม (method)

ความสัมพันธ์เชิงวัตถุ

- การสร้างแบบจำลองแนวคิดของสิ่งต่าง ๆ ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ที่มา: (ยีน สุวรรณารณ, 2542)

มุมมองแบบนามธรรม

- วัตถุแต่ละตัว มีพฤติกรรมและข้อมูลเฉพาะที่สัมพันธ์กัน
 - 1) แนวคิดการจัดกลุ่ม (classification abstraction)
 - 2) แนวคิดเชิงสัมพันธ์ (association abstraction)
 - 3) แนวคิดการแยกส่วน (aggregation abstraction)
 - 4) แนวคิดพื้นฐาน (generalization abstraction)

ที่มา : (Grady Booch, 1980)

ขอบเขตของปัญหาและความต้องการ

- ขอบเขตของปัญหาที่สนใจ ครอบคลุมปัญหาทั้งหมด
- รายละเอียดของปัญหาได้ชัดเจน
- เข้าใจปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา
- ข้อกำหนดความต้องการ ข้อตกลงเบื้องต้นในการพัฒนาโปรแกรม
- การวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุ
- ภาพรวมการทำงานของโปรแกรมของทั้งระบบ

การวิเคราะห์ความต้องการเชิงวัตถุ

- 1) การวิเคราะห์หาขอบเขตของปัญหา
 - การกำหนดขอบเขตในการพัฒนาซอฟต์แวร์
 - เข้าใจองค์ประกอบของปัญหา
- 2) การกำหนดขั้นตอนและวิธีการแก้ปัญหา
 - กำหนดรายละเอียดในการเขียนโปรแกรม

(problem space)

(solution space)

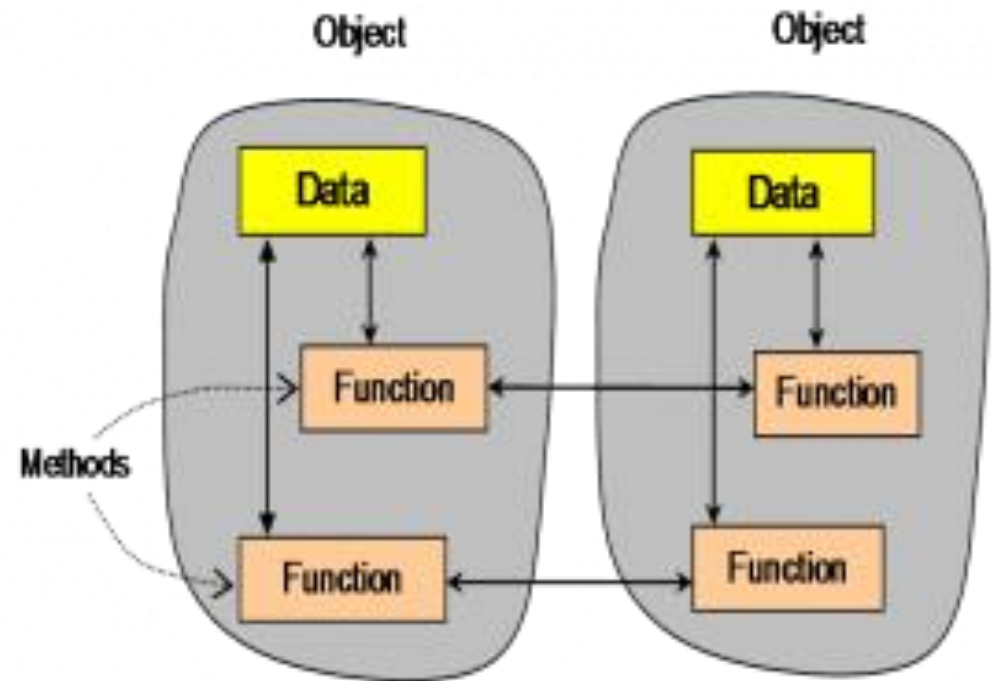
กระบวนการทัศน์เชิงวัตถุ

- กระบวนการทัศน์การเขียนโปรแกรม
- แนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมที่ได้รับความนิยม
- การแปลงแบบจำลองเชิงวัตถุไปเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- **การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ**
 - การนำต้นแบบมาใช้สร้างออบเจกต์
 - การนำออบเจกต์มาเป็นส่วนประกอบของโปรแกรม

โครงสร้างข้อมูลกับวิธีการเชิงวัตถุ

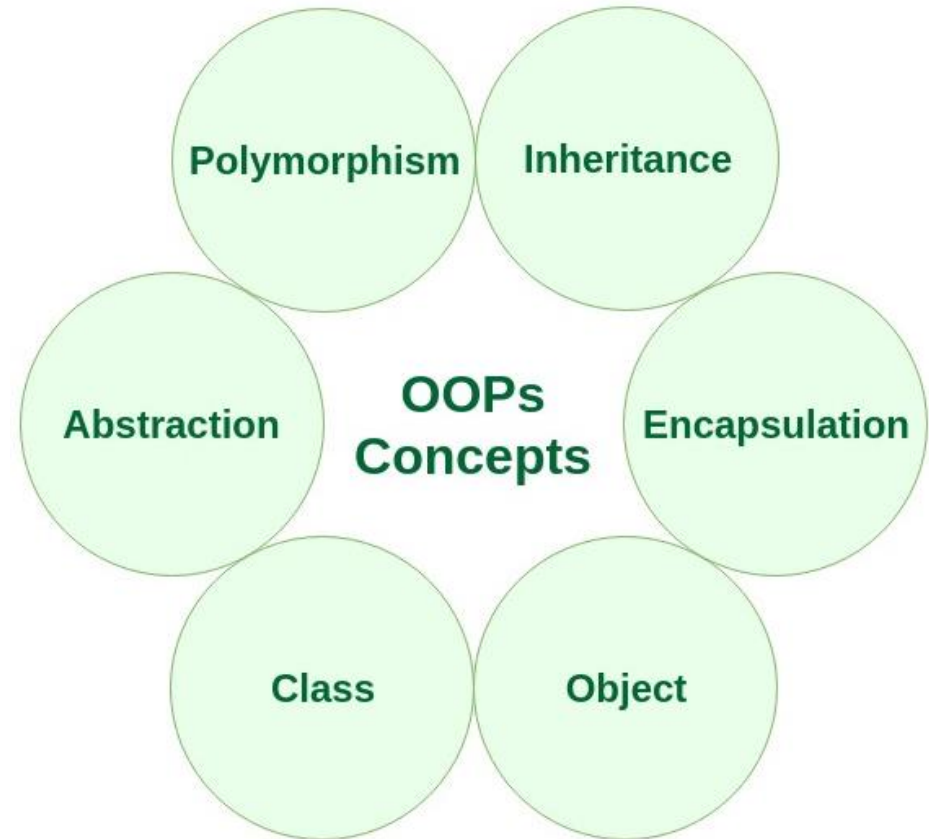
- การออกแบบวัตถุตามหน้าที่และความรับผิดชอบ
- การสื่อสารข้อมูลทั้งภายในและภายนอกวัตถุ
- การเขียนโปรแกรมด้วยภาษาระดับสูง
- จัดการกับ**ความซับซ้อน**ตามหน้าที่ของวัตถุ
- การนำโค้ดกลับมาใช้ผ่าน**คลาส**
- การปรับปรุงต้นแบบของ**ออบเจกต์**

ที่มา : (Ravinder, 2015)

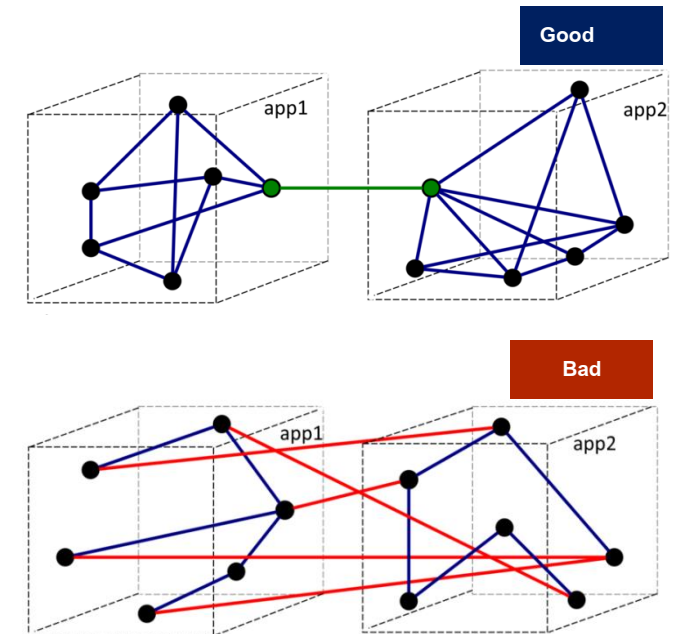
แนวคิดการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ

- ภาวะหลายรูปแบบ (Polymorphism)
- การถ่ายทอด (Inheritance)
- การห่อหุ้ม (Encapsulation)
- นามธรรม (Abstraction)
- คลาส (Class)
- ออบเจกต์หรือวัตถุ (Object)
 - เมธอดหรือการกระทำ (Method)
 - ข้อความที่ใช้สื่อสาร (Message Passing)

ประโยชน์ของแนวคิดเชิงวัตถุ

- การออกแบบจำลองจากมุมมองนามธรรม
 - เข้าใจและสามารถพัฒนาได้ตามที่ออกแบบ
 - ปกปิดกระบวนการทำงานไว้ภายในและเปิดให้ใช้งานจากภายนอก
 - ความยึดเหนี่ยวภายในสูง (higher cohesion)
 - ความเกี่ยวข้องกับภายนอกต่ำ (lower coupling)
- การเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ
 - ความเป็นธรรมชาติ (naturalness)
 - การใช้ซ้ำ (reusability)
 - ความง่ายในการบำรุงรักษา (maintainability)

การวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุ

A กำหนดสิ่งที่ทำให้ชัดเจนจากการวิเคราะห์ความต้องการ

D ออกแบบให้ตอบสนองความต้องการมากกว่าการนำไปใช้

สรุปท้ายบท

- แนวคิดเชิงวัตถุ เทคนิคการจำลองสิ่งต่าง ๆ ด้วย “วัตถุ”
- ในการพัฒนาซอฟต์แวร์จากออบเจกต์ด้วยต้นแบบที่นิยามไว้
 - แบบจำลองข้อมูล
 - แบบจำลองการทำงาน
 - แบบจำลองความสัมพันธ์
- มุมมองแบบนามธรรม->ให้เกิดเป็นรูปธรรม
- แนวคิดการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ
- ช่วยให้สามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาซอฟต์แวร์ได้ง่าย

